Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

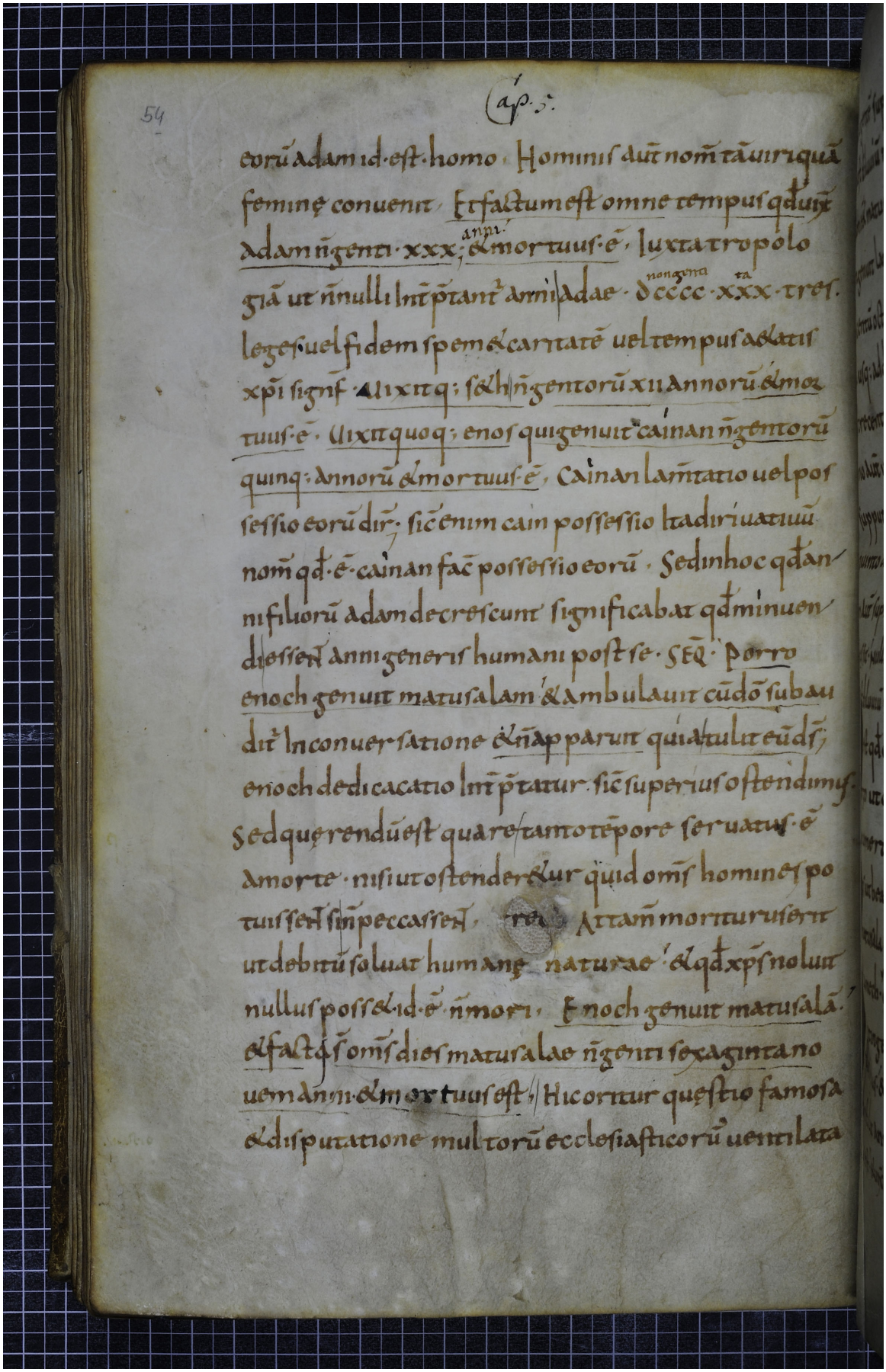

54 Cap. 5.

eorū adam id·est·homo. Hominis autē nomē tāuiri quā
femine conuenit. Et factum est omne tempus quod uixit
adam nongenti·xxx; anni & mortuus·ē. Iuxta tropolo
giā ut nūnulli intēptant anni adae·dccccxxxtres.
lege. uel fidem spem & caritatē uel tempus ablatis
xpi signf. Uixitq; seth nongentorū xii annorū & mor
tuus·ē. Uixitquoq; enos qui genuit cainan nongentorū
quinq; annorū & mortuus·ē. Cainan lamentatio uel pos
sessio eorū dicit; sic enim cain possessio tradiuatiuū
nomē qd·ē·cainan fac possessio eorū. Sed in hoc qd an
ni filiorū adam decrescunt significabat qd minuen
dis esset anni generis humani post se. SEQ. Porro
enoch genuit matusalam & ambulauit cū deo sub au
dit in conuersatione & non apparuit quia tulit eū ds;
enoch dedicacatio intēptatur. sic superius ostendimus.
Sed quere nd ū est quare tanto tēpore seruatus·ē
a morte. nisi ut ostenderetur quid omis homines po
tuisset si non peccasset. ra Attamen moriturus erit
ut debitū soluat humanę naturae & qd xps noluit
nullus poss & id·ē non mori. Enoch genuit matusalā
& fact sunt omis dies matusalae nongenti sexaginta no
uem anni & mortuus est. Hic oritur questio famosa
& disputatione multorū ecclesiasticorū uentilata